

N:o 72.

Af Herr **Jöns Rundbäck**: *Om förändrad lydelse af 25 kap. 9 § Rättegångsbalken.*

I fråga om den tid, som en part har till sitt förfogande innan han, sedan ett mål blifvit afgjort vid underrätt, skall ingifva sin vadeinlaga till Hofrätt, stadgar nu allmänna lagen uti 25 kap. 9 § Rättegångsbalken bland annat följande: »i Göta Hofrätt ifrån Häradsrätt i Östergötland, Kalmar län, Småland, Skaraborgs och Elfsborgs län på fyrationde dagen; ifrån Häradsrätt i Halland, Dahl och Bohus län på sextionde dagen.» Detta vigtiga stadgande innehåller en anmärkningsvärd ofullständighet, ity att någon särskild vadetid, eftersom stadgandet visar, icke finnes föreskrifven för Göteborgs stad och trenne derintill liggande härad, nemligen: Askims, Säfvedals och Östra Hisings härad, emedan sagda stad och härad aldrig hafva hänräknats till något af nämnda län, utan utgöra en särskild del af Westergötland, hvilken del i förening med Bohuslän alltid i administrativt hänseende och på det officiella språket benämnas Göteborgs och Bohus län. För att hjälpa sig i denna förlägenhet hafva, efter som jag tror mig känna, vederbörande domare i nämnda område, på egen hand och möjligen på grund af gammal praxis, satt vadetiden till 40 dagar, och Hofrätten har låtit detta passera. Redan detta är beaktansvärdt, men långt oegentligare lär det väl vara, att trakter finnas för hvilka ingen vadetid är i lag bestämd, och minst sagdt egendomligt, att inom samma län och samma domsaga skall finnas, som det nu praktiseras, olika vadetid från under- till öfverrätt. I sistnämnda hänseendet får jag upplysa, att förenämnda härad i förening med Vestra Hisings härad utgör en domsaga, men detta senare häradet hänräknas till Bohuslän och har alltså 60 dagars vadetid. Att anmärkta oegentlighet bör rättas, lider intet tvifvel, och derföre har jag, som representant för sagde domsaga, an-

sett mig böra påvisa felaktigheten, och mera torde väl knappast behövas för att få den undanröjd, helst som man hört att Lag-Utskottet vid denna riksdag ej får sig förelagdt något större lagarbete till granskning, hvarföre mera utsigt finnes för att Utskottet skall hinna egna sin uppmärksamhet jemväl åt mindre rättelser.

Det enda man kan komma i valet och qvalet emellan vid nu ifrågasatta ändring eller rättelse uti ofvan anförda §, torde vara om vadetidens längd. Efter mitt förmenande, och för att påskynda någon rättelse i en ofta öfverklagad sen rättskipning, torde det vara skäl i att vadetiden i alla de län eller landskap, som höra under Göta Hofrätts domvärjo, sättas lika eller till 40 dagar. Lättade kommunikationer och postförbindelser göra sådant nu mera än förr möjligt, men då en dylik reform skulle kunna synas många för djerf, och på det rättelse åtminstone i det hänseendet måtte vinnas, att vadetid utsättes i lagen jemväl för anmärkta område, som nu saknar sådan, så får jag till Riksdagens och Lag-Utskottets bepröfvande vördsammast framställa följande alternativa förslag, nemligen:

antingen att Riksdagen för sin del måtte besluta, att 25 kap. 9 § Rättegångsbalken måtte erhålla följande förändrade lydelse: I de saker etc. — — — — — i Göta Hofrätt från samtliga underrätter som derunder lyda, på fyrationde dagen etc. — — — — —

I saker etc. — — — — —

eller i Göta Hofrätt ifrån Häradsrätt i Östergötland, Kalmar län, Småland, Skaraborgs och Elfsborgs län på fyrationde dagen; ifrån Häradsrätt i Halland, Dal och Göteborgs samt Bohus län på sextionde dagen etc.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 22 Januari 1878.

J. Rundbäck,

Riksdagsman för Vestra och Östra Hisings,
Askims och Säfvedals härads domsaga.